

Sygn. akt II CSK 168/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa "A." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w R.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „A.”
Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt VIII Ga .../17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda „A.” sp. z o.o. z siedzibą w R. od wyroku Sądu Okręgowego w S. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi, odwołując się do uzasadnienia obu podstaw kasacyjnych, i argumentując, że „Sąd II instancji oparł rozstrzygnięcie niniejszej sprawy na stanie faktycznym ustalonym wprost przez biegłego sądowego, który stwierdził brak uszkodzenia, w wyniku pożaru maszyn, za które powódka dochodzi odszkodowania, przy czym dowód z opinii biegłego i nie może i nie mógł zmierzać do ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy”.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego orzeczenia, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania prawa

materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., I CZ 64/08, niepubl. z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CS 200/01, niepubl.). Nie wystarczy tu proste odwołanie się do podstaw kasacyjnych, albowiem czym innym jest uzasadnienie przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a czym innym uzasadnienie podstaw kasacyjnych, badanych przez Sąd Najwyższy na etapie merytorycznego rozpoznawania skargi. Przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania rozważania nie pozwalały zatem na przyjęcie, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa. W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy rozstrzygnął o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 i art. 99 w zw. z art. 108 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

kc